

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **O. GmbH, H.X., M., N.**, zastúpeného advokátom Mgr. D.S., M.X., B., proti žalovanému: **D.F. - C., B.X., B.**, IČO: X., o zaplatenie 7384,42 EUR s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. novembra 2003 č.k. 2 Cb 77/2003-181, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. novembra 2003 č.k. 2 Cb 77/2003-181 sa **z r u š u j e** a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozhodnutím uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 7384,42 EUR spolu s 18 % úrokom z omeškania a 86 503 Sk náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia súd prvého stupňa zistil, že uplatnená istina predstavuje nezaplatenú časť dlžnej sumy za dodávku tovaru, ktorú žalovaný prevzal, ale vystavené faktúry zaplatil len čiastočne, a to dňa 23. marca 2001 sumu 171,04 EUR, dňa 26. apríla 2001 sumu 218,53 EUR, a na základe vrátenia DPH sumu 262,03 EUR k faktúre č. 530 035 52, čím sa dlžná suma znížila na uplatnenú čiastku. Peňažnú pohľadávku uplatnenú v žalobe pokladal za dôvodnú s poukazom na ustanovenie § 409 a nasl. Obchodného zákonníka. Tiež za dôvodný pokladal aj úrok z omeškania podľa § 369 a § 502 Obchodného zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa úspešnosti žalobcu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie. Rozhodnutie súdu prvého stupňa pokladal za nesprávne. Uviedol, že tovar objednal zaslaním faxu do pobočky žalobcu vo V. Tam žalobcom pridelený obchodný zástupca objednávku spracoval a

odoslal do M. Objednaný tovar bol potom expedovaný na pobočku do V., kde si ho osobne prevzal spolu s faktúrami. V sklade si tovar podľa dodacieho listu prekontroloval, evidentne poškodený a znehodnotený tovar do dodacieho listu zaznamenal a neprevzal. Chýbajúci tovar, ktorý sa nezhodoval s faktúrou, zaznačil do dodacieho listu. Nesprávne dodaný tovar neprevzal a zaznačil to do dodacieho listu a v B. preveril správnosť cien a zistené nezrovnalosti faxoval na pobočku do V. Na uvedené rozdiely ťarchopisy nevystavoval. Konal tak v dobrej viere na základe dlhodobej spolupráce a v presvedčení, že žalobca sám za rozdiely vystaví dobropis.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že žalovaný preberal tovar vo V. a sám ho dopravoval na územie Slovenskej republiky. Faktúry nezaplatil. Tieto boli vystavené na základe prevzatého tovaru a nie na základe objednávok, čo vyplýva z ich porovnania faktúr a dodacích listov. Má za to, že žalovaný zaplatil časť kúpnej ceny za dodaný tovar a súčasne s čiastočnou platbou nevzniesol žiadne námietky o akosti dodaného tovaru, potom platba bola zo strany žalovaného uznaním zvyšného dlhu vo výške 7384,42 EUR. Žalovaný dodaný tovar u žalobcu nereklamoval.

Odvolacieho pojednávania sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nezúčastnil žalovaný. Predvolanie na pojednávanie si v odbernej lehote neprevzal. Písomnosť sa považuje za doručenú dňom, keď bola uložená, i keď sa adresát o uložení nedozvedel (§ 46 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd preto vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v medziach odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je nezaplatená časť kúpnej ceny v sume 7384,42 EUR za dodávky rôznych výrobkov, ktoré boli žalovanému vyúčtované pätnástimi faktúrami (č. 528 777 –01, 04, 05, 08, 09, 10, a 11 zo 17. októbra 2000, č. 52971399 z 20. decembra 2000, č. 53003552 zo 16. januára 2001, č. 53032083

zo 7. februára 2001, č. 53050875 z 20. februára 2001, č. 53068403 zo 6. marca 2001 a č. 53111517 z 10. apríla 2001).

Žalovaný od počiatku namietal, že dodávku výrobkov preberal podľa dodacích listov a do dodacieho listu zaznačil poškodený, neprevzatý a chýbajúci tovar. Kúpnu cenu zaplatil len za tie výrobky, ktoré skutočne prevzal.

Podľa obsahu spisu účastníci konania na dodávku výrobkov neuzavreli písomnú kúpnu zmluvu v zmysle § 409 Obchodného zákonníka, prípadne Dohovoru OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru (publikované pod č. 160/1991 Zb.). Je nepochybné, že medzi účastníkmi existoval dlhodobější dodávateľsko - odberateľský vzťah, kedy žalobca žalovanému na základe predloženej objednávky plnil dodávky tým, že žalovaný ich prevzal v sklade dodávateľa (vo V.). Za prevzatý tovar vznikla povinnosť kupujúcemu, t.j. žalovanému zaplatiť kúpnu cenu.

Žalobca na preukázanie svojho nároku na zaplatenie nedoplatku kúpnej ceny predložil súdu prvého stupňa faktúry, ktoré podľa žaloby žalovaný nezaplatil v celom účtovanom rozsahu. Ďalej predložil zasielacie listy (Liferforschriften) o odoslaní výrobkov z N. (A.), ktorých odosielateľom bola obchodná spoločnosť žalobcu, do V. pre príjemcu M. GmbH V. pre p. S. V uvedených listinách sa nenachádza žiaden podpis žalovaného o prevzatí výrobkov. Teda absentuje dôkaz žalobcu o splnení výrobkov žalovanému v účtovaných sumách.

Žalobca ďalej predložil colné deklarácie o prechode výrobkov cez pohraničnú colnú stanicu. V týchto deklaráciách je síce uvedené, že odosielateľom je žalobca (z miesta odoslania V., R.) a príjemcom žalovaný, ale vzhľadom na spôsob prevzatia výrobkov v sklade dodávateľa (odosielateľa) nedošlo k plneniu dodávky jej prevzatím na prepravu s colným konaním. Preto tieto deklarácie môžu len podporne preukazovať, aký druh tovaru a kedy bol predmetom colného konania. Z obsahu týchto listín, ktoré žalobca predložil súdu v značne nečitateľnom stave (ich predloženie súdu možno pokladať za pohrdanie súdom), však nemožno jednoznačne vyvodiť, že ide o tovar, ktorý žalovaný prevzal a za ktorý žalobcovi nezaplatil.

Preto právny záver súdu prvého stupňa o tom, že žalovaný objednaný tovar prevzal a časť dlžnej sumy 7384,42 EUR nezaplatil, je predčasný a nemá podklad

vo vykonanom dokazovaní. Krajský súd nevykonal dokazovanie navrhnuté žalovaným v námietkach z 24. júla 2003 (č.l. 58) proti vydanému platobnému rozkazu (č.l. 56). V nich žalovaný žiadal, aby žalobca predložil dodacie listy, z ktorých by bolo zrejmé, aký tovar skutočne prevzal, pretože faktúra obsahovala väčšinou všetok tovar, ktorý bol objednaný, ale nemusel byť aj žalovaným prevzatý. Navrhované dokazovanie odvolací súd pokladá za nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 120 ods. 1 O.s.p.).

Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 15. mája 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: